

den største Formodning om, at naar der havde været vist nogen Væmpelse og Smødefommen fra den bevilligende Myndighed og en bestemt Fastholden ved Projektet paa billige Betingelser fra den meget ærede Indenrigsministers Side, vilde vi have set Projektet gennemført. Dette er min Opfattelse, og jeg tror ikke, den vil blive modtaget af dem, der staa Sagen paa den ene Side i alt Fald, ligesaa nær som den meget ærede Indenrigsminister.

C. Nyholm: Allerede da jeg under min Travereise, jeg kan næsten sige med megen Bedrøvelse, erfarede de Forhandlinger, der havde fundet Sted her i Salen om Jernbanesagen og om mit Forhold dertil, læste jeg med en glædelig Overraskelse, at to Mænd, fra hvis Side jeg, henført til Partistillingen, ikke havde fundet ventte det, vare optraadte paa en hæderlig og smilende Maade lige over for mig. Efter det, der er påsket i Dag, kan jeg ikke tilbageholde min hjertelige og dybtfølelsfulde Tak til de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 3die Valgtreds (S. A. Hansen) og for Vejle Amts 2den Valgtreds (Berg).

Formanden: Fremstøttelsen af en saadan Tak kan muligens være ganske berettiget for det ærede Medlem, men i Dørigt er det en Selvfølge, at Sagen ikke er et personligt Spørgsmaal for de ærede Medlemmer, som have deltaget i Forhandlingen.

H. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgtreds): Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtreds (Zable) fremsatte den Paastand, at det var os, der i sin Tid stillede Udringsforslaget til den omtalte Jernbanelov, som havde ødelagt Sagen, men dette er en fuldstændig Bilsfættelse. Den Gang Lovens først blev indbragt her i Tinget, gik den ud paa, at der skulde kunne meddeles et Selskab Koncession paa en Jernbane, som enten skulde gaa over Frederiksfund eller et andet Sted over Sjorden, og der var tillige i Lovens en Bestemmelse om, at dette Selskab skulde kunne faa Tilladelse til at bygge en Sidebane til Frederiksfund. Det Udringsforslag, som jeg med flere Medlemmer stillede til Lovens, gik

kun ud paa at staa fast, at det Selskab, der fik Koncession til at bygge en saadan Bane, skulde ikke alene have Ret til at bygge denne Sidebane til Frederiksfund, men skulde have en bestemt Forpligtelse til enten at lægge Banen over Frederiksfund eller bygge en Sidebane dertil. Det ærede Medlem vil saaledes indse, at vi ikke ved dette Udringsforslag have kunnet ødelægge Sagen.

Zable: Det er tydeligt og klart af de Forhandlinger, vi have ført om Jernbanesager her i Landet, at man ved at inddrage enkelte Punkter har bidraget ikke lidt til at forrykke de rigtige Linier, og jeg skal blot foruden Frederiksfund, der nu har været omtalt, nævne Kjøge og Randers.

H. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgtreds): Det er tydeligt og klart, at derimod de Mænd, der søgte Koncession paa en Jernbane til Kallundborg, havde foretrukket at gaa over Sjorden paa et andet Sted end ved Frederiksfund, saa kunde de have faaet Tilladelse dertil, naturligvis imod, at de havde påtaget sig en Forpligtelse til at bygge en Sidebane til Frederiksfund, men paa denne Maade var Beten mellem Kjøbenhavn og Holbæk Amt ikke derved bleven forlængt.

Da ellers Sagen begjærede Ordet, erklærede Formanden Forespørgjelen for sluttet.

Man gik derefter til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Forespørgsel af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgtreds (Tauber) til Indenrigsministeren angaaende en Hestebane fra Hørens Jernbanegaard til samme Bys Havn.

Tauber: Jeg skal efter den lange Tid, som den foregaaende Forespørgsel har taget, beklitte mig paa at tilendebringe min Forespørgsel i saa kort Tid som muligt. Det Spørgsmaal, jeg har stilladt mig at rette til den ærede Minister, gaar ud paa hvorvidt den ærede Indenrigsminister agter i en nær Fremtid at søge uærtsat Anlæget af den i Lov af